

Den danske Stjerne

NR. 11
109. ÅRGANG
NOVEMBER 1960

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. **11**

NOVEMBER 1960

109. ÅRGANG

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	351
»Det er dog vel ikke mig, Herre?«.	353
Månedens spørgsmål	357
Sang og musik i vor kirke	361
Tre nye assistenter til de tolv apostle	364
Skandinavisk konference i Salt Lake City	366
Kendt og agtet dansker fylder år ..	367
Konference på Færøerne	368
Kvindelig hjælpeforening	369
G. U. F.	372
Søndagsskolen	374
Kredslærernes budskab	375
Kredslærerindernes budskab	376
Indsat	377
Kirkens litteratur	378
Personlige nyheder fra nær og fjern	380

Forsidebillede

Gammel dansk stubmølle

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og \$2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til **Church of Jesus Christ of Latter-day Saints**, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

Fra missionens præsidentskab

Kære sorskende!

Hvor ofte tager vi os tid fra vort travle liv til at tænke på de mange velsignelser, vi nyder på grund af Jesu Kristi evangelium? Livet kommer og går, og jeg er sikker på, at næsten enhver person en eller anden gang i løbet af sit liv spekulerer på, hvor livet havde sin begyndelse, hvorfor det måtte ende, og hvad der er meningen med det alt sammen.

Er vi, som har modtaget evangeliet, klare over, at selv om vi kun er få i antal, er vi de eneste folk i hele den vide verden, som har en sand kundskab om disse vigtige spørgsmål? Er vi klare over, at der er mange folk, der gladelig ville give alt, hvad de ejer, for denne kundskab? Mange folk har håb og drømme om disse ting, men kun de, som har modtaget Helligåndens vidnesbyrd, kan vide sandheden om disse ting.

Gennem de sidste dages profeter har vi fået en klar forståelse af livet, dets begyndelse, dets hensigt og dets muligheder. Vi har fået ikke blot kundskaben om, hvad vi skal gøre for at modtage evigt liv og ophøjelse, ikke blot andres eksempel, som vi skal følge, men den af Gud givne myndighed til, at disse velsignelser kan blive vore gennem evigheden. Og dog, hvorledes anvender vi dette store privilegium? Stil Dem selv dette spørgsmål: Hvad gør jeg med mit vidnesbyrd? Begraver jeg det af frygt for at miste det? Giver jeg det kun for at hjælpe nogle få særlige mennesker? Eller bruger jeg det til at bringe livets største velsignelser til alle dem, jeg kan?

Hvor mange af os er tilfredse med kun en lille del af de velsignelser, som vi er berettiget til? Stands op og tænk lidt over følgende spørgsmål:

1. Er jeg ved at miste den kærlighed, jeg kan få hos andre, fordi jeg ikke giver kærlighed selv? Hvis vi vil elskes, må vi selv elske.
2. Er jeg ved at miste venskab, fordi jeg ikke prøver på at være venlig? For at have venner, må man selv være en ven.
3. Er jeg i finansielle vanskeligheder, fordi jeg ikke efterlever Herrens lov om velstand? »Bring hele tienden til forråds-

huset, så der kan være mad i mit hus; sæt mig på prøve dermed, siger hærskarernes Herre, om jeg da ikke åbner eder himmelens sluser og udover velsignelser over eder i overmål«. (*Mal. 3:10*).

4. Er jeg tilfreds med at opnå det celestiale rige, eller lever jeg således, at jeg kan opnå den højeste grad i dette rige? Guds tempel er nu temmelig nær indenfor alles rækkevidde, og der kan vi modtage de velsignelser, som vil bringe os til den højeste grad af celestial herlighed, hvor vi kan fortsætte vort familieliv i evigheden, og kun de, som drager fordel af disse velsignelser, kan blive delagtige i »evigt liv«.
5. Holder jeg disse vidunderlige velsignelser for mig selv og dem, der er knyttet nær til mig, eller prøver jeg flittigt på at fortælle andre om evangeliets gengivelse? »Og hvor stor er ikke hans glæde over den sjæl, der omvender sig! Derfor er I kaldet til at råbe omvendelse for dette folk. Og om det skulle ske, at I måtte arbejde hele jeres liv med at råbe omvendelse til dette folk, og kun forte een sjæl til mig, hvor stor skal da ikke jeres glæde være med ham i min Faders rige! Og dersom jeres glæde kan være så stor over en eneste sjæl, som I har ført til mig i min Faders rige, hvor meget større glæde ville I da ikke have, om I kan føre mange sjæle til mig!« (*L. & P. 18:13—16*). »Se, jeg sendte jer ud for at vidne og advare folket, og det tilkommer enhver, der er blevet advaret, at advare sin næste«. (*L. & P. 88:81*).

Brødre og søstre, vi indbyder hver eneste af jer til alvorligt at overveje disse vigtige spørgsmål, og så lad enhver af os omvende os fra de ting, som vi forsømmer, og blive aktivt engageret i at fremme Herrens værk ved først og fremmest at sætte vort eget hus i orden, efterleve evangeliets principper og give vor tid, vore talenter og vore midler til dette store værk og aktivt overvære de foreskrevne moder, og dernæst blive en aktiv missionær ved at træffe aftaler med andre om at høre Guds tjeneres vidnesbyrd, så de også kan finde livets største gave, Den Kostelige Perle, Jesu Kristi Evangelium.

Levi B. Thorup, missionspræsident.

„Det er dog vel ikke mig, Herre?“

Af *Sterling W. Sill*,
assistent til De Tolvs Råd.

En af de sidste og vigtigste af Jesu dodelige pligter var at berede de tolv til de byrder i gerningen, som snart ville hvile på dem. Medens de spiste det sidste måltid i det øverste rum, må disciplene have studset, da de horte Mesteren sige: »..... en af jer vil forråde mig.« Mattæus siger: »Da blev de meget bedrovede og begyndte hver især at spørge: Det er dog vel ikke mig, Herre?« (*Matt. 26:21-22*).

Forræderi er en forfærdelig ting, og en af de bedste måder at behandle den eller enhver anden fejl på, er at grave den ud af sindet og hjertet og odelægge den, før den er begået. Ved at bringe denne sag frem for alle medlemmerne af de tolv, har Herren måske prøvet på at få dem til virkelig at iagttage deres egen sjæl en lille smule, medens han endnu var hos dem. Hovedproblemet drejede sig om Judas, men Mesteren havde også en lektie til de elever. Thi efter at Judas havde forladt dem, og de andre var færdige med at spise, havde sunget lovsangen og var gået ud til Oliebjerget, sagde Jesus til de elleve: »I denne nat skal I alle forarges på mig.« (*Matt. 26:31*).

Peter selv, som senere blev sådan en stor magt for det gode og villigt gav sit liv for Mesteren, afgav her bevis på, at han havde brug for at betragte og undersøge sig selv. Han sagde til Jesus:

»Om så alle forarges på dig, vil jeg dog ikke gøre det.« Så sagde Jesus direkte til ham: »..... i denne nat, for hanen galer, vil du fornægte mig tre gange.« Peter kunne absolut ikke tro, at noget sådant var muligt. Han sagde: »Selv om jeg skulle dø med dig, vil jeg aldrig fornægte dig.« Og Mattæus tilføjer betydningsfuldt: »Det samme sagde alle de andre disciple.« (*Matt. 26:33-35*).

Da de kom til Gethsemane, sagde Jesus til dem: »Sæt jer her, medens jeg går hen og beder.« Han tog med sig Peter, Jakob og Johannes, hvem han specielt havde bedt om at våge med sig. Så forlod han dem også, og »han gik et lille stykke videre, faldt med ansigtet mod jorden og bad.« (*Matt. 26:36, 39*). Det må have forøget hans sorgens byrde at vende tilbage og finde sine mest betroede disciple sovende. Det var så kort tid siden, de alle havde påberåbt sig deres loyalitet og standhaftighed, men de var ude af stand til at udføre Mesterens enkle bøn om at våge blot een time. Så fremsatte han en udtalelse, som vi selv ofte har lejlighed til at tænke på. Han sagde: »Ånden er villig, men kødet er skrobelt.« (*Matt. 26:41*).

Vi burde være beredt til at kæmpe mod denne almindelige tendens til svaghed, da den så ofte viser sig i vor menneskelige natur. Det ene øjeblik er vi så po-

sitive, at vi kan beherske enhver situation, og det næste er vi måske ved at falde for vore egne kæreste forventninger. Peter syntes så sikker på sig selv ved bordet, men før hanen galede, havde han selv, klippen Peter, den stål-satte, den overste blandt disciple-ne, gjort nøjagtigt det, som han så kraftigt havde erklæret, at han aldrig ville gøre. Uden at have til hensigt at gøre det, havde han fornægtet Mesteren. Vi kender ikke alt, hvad der skete den nat, men Jesus havde forudsagt, at alle de elleve ville »forarges« på ham, idet han citerede den profeti, at når hyrden blev slået på flugt, ville fårene blive spredt.

Disse interessante reaktioner hos Jesu mest trofaste disciple peger på nogle af vore egne farer. For vi bærer også alle sæden af alle synder rundt med os. Vi må styrke »kødet« ved af og til at undersøge vort hjerte på samme måde som disciplenes kritiske spørgsmål: »Det er dog vel ikke mig, Herre?« Thi kun ved at holde vore egne muligheder for at fejle for øje er vi i stand til at tilintetgøre vore fejl, for vi begår dem. Thomas Carlyle fremhævede engang, »at den største af alle fejl er ikke at være klar over nogen«. Det viser også, hvor vi er mest tilbøjelige til at fare vild.

Judas tillod det onde i sin sjæl så meget spillerum, at det odelagde ham. Vi bør være opmærksomme på vore egne tendenser i den retning. Ingen af os er fri for muligheden for synd. Selv de udvalgte elleve havde nogle alvorlige problemer. Ingen af dem kunne holde sig vågne for at støtte

Mesteren, selv i det tidsrum, da han under byrden af deres synder måtte svede store bloddråber af hver pore.

Denne tilbøjelighed til at fejle kan blive meget stærk hos de bedste mennesker, hvis de ikke bestandig er på vagt. Lyt til den tilståelse, som den tidligere Saulus af Tarsus skrev til Timoteus. Han sagde, jeg var »for en spotter og en forfølger og en voldsmand. Men barmhjertighed blev mig til del, fordi jeg i min vantro ikke vidste, hvad jeg gjorde.« (1. Tim. 1:13). Men selv om Paulus levede et godt liv efter sin mirakulose omvendelse, kunne han dog aldrig gøre den skade usket, som han allerede havde gjort. Lige meget hvor oprigtig hans anger var, var det umuligt at bringe Stefanus tilbage til livet eller udslette de andre misgerninger. Hvor bittert må det være at se tilbage på sin egen fortid og sige til sig selv: »Jeg var for en spotter og en forfølger og en voldsmand.«

Forskellen mellem, at vi selv har fremgang, og at vi gør fejl, kan ofte være vor evne til at undersøge vor egen sjæl og omvende os, før den forkerte tanke er kommet for langt. Der var sikkert mange af vore synder, små og store, der kunne undgås, hvis vi var lidt større eksperter i den kunst, der hedder viderekommen selv-undersøgelse. Så kunne vi grave frem og tilintetgøre enhver skadelig tilbøjelighed, før den havde båret dårlig frugt. Vi kunne med fordel regelmæssigt vende disciplenes spørgsmål til os selv og så kræve et ærligt, uhildet svar. Med mellemrum burde en-

hver kræve et overbevisende bevis på sin egen retskaffenhed og evne til at gøre godt, således som han selv har lovet det.

Sommelider tænker vi måske, ligesom disciplene, på een ting i selv samme øjeblik, som vi i virkeligheden står i begreb med at gøre noget helt andet. Peter havde ikke i mindste måde til hensigt at gøre det, han gjorde. Men hans kraftige udtalelse holdt ikke engang een nat. Derfor kan vi ofte ikke forudsige, hvad vi selv ville gøre under givne omstændigheder.

Vi tillader, at vi begår det onde først, og så stiller vi os selv spørgsmål bagefter. Vi siger: »Hvorfor gjorde jeg også det?« Selv da venter vi ofte ikke på et tilfredsstillende svar. Peter følte sig så sorgfuld efter sine fornægtelser, at han »gik ud og græd bitterligt«. Judas fortrød også inderligt, men han undersøgte ikke sig selv tidligt nok. Så da ypperstepræsterne afslog hans tilbud om at gøre den onde gerning ugjort, kastede han sølvpengene ind i templet og gik hen og hængte sig. Hvor var det en skam, at han ikke kunne have følt denne sorg noget tidligere. Anger og tårer har kun liden værdi, når de kommer så sent. Og dog, hvor ofte fører vi ikke først vore mest konstruktive tanker ud i livet, efter at synden er begået. Vi kaster brønden til, efter at barnet er druknet, så at sige. Hvis vi kunne afpasse tiden for vor anger og føle vor sorg nogle få timer tidligere, kunne vi komme de fleste af vore fejltagelser i forkøbet.

Vi tænker på Judas i vendinger som den forfærdelige titel

»fortabelsens søn«. Men hans tragiske oplevelse minder os om, at mange af vore egne fejltagelser er forårsaget af den samme slags mangel på forudseenhed og selv-ransagelse. Når vi er ude af stand til at spore noget kommende ondt i os selv, er vi ikke beskyttet af nogen skjærmende forudseenhed. Hvis vi tilbragte halv så megen energi på forebyggelse, som vi ødsler på samvittighedsnag, kunne hele vort livslob forandres til det gode. Forudseenhed er langt mere nyttig som et instrument til lykke og held end den mest op-rigtige anger.

Lad os blot antage, at en eller anden foreslog den mulighed, at vi i lighed med Judas kunne for-råde Herren eller hans værk, så ville vi sandsynligvis blive indig-nerede. Vi ville være tilbojelige til at føle os absolut sikre på, at vi kunne beherske os i enhver situation. Men ved selve denne holdning af umistænksomhed bliver vi ofte netop vært for selve den synd, som er ved at samle styrke til at tilintetgøre os.

Vi bør erindre, at Judas ikke er den eneste, som har gjort sig skyldig i forræderi. Hvorledes ville De f. eks. vurdere følgende situation: Sidste år var der i et ward 87 % af drengene i det aronske præstedomme, som havde gjort sig fortjent til en personlig belønning. I et andet ward i den samme stav var der kun 10 %, der havde kvalificeret sig. En eller anden var ansvarlig for de manglende 77 % af drengene, som ikke ville have manglet i henhold til standarderne i det første ward. Hvis der er noget

forrhæderi med i spillet her, hvor ligger det så?

Næsten den sidste instruktion, som Jesus gav Peter for sin himmelfart var den tre gange gentagne opgave: »Vogt mine får«. (*Johs. 21:15-17*). Fuldstændig ulydighed mod dette kunne man ud sætte sig for, hvis man ikke gjorde noget. At lade fårene do af sult er ikke så iøjnefaldende som ligefremt forræderi, men resultatet kan være nojagtig lige så katastrofalt. Det er interessant at erindre, at Jesus ikke mistede sin evige ophøjelse på grund af Judas's forræderi. Men nogle af drengene i dette 10 % ward kan måske miste deres ophøjelse på grund af simpel forsømmelse fra velmenende lederes side. Nogle ledere kan måske, uden selv at være klare over det, *forrhæde* deres tillid eller *fornægte* deres ansvar eller *tvivle* på deres myndighed eller *sove* ved den givne lejlighed. Midlerne kan være forskellige, men hvad med det endelige resultat?

Præsident John Taylor sagde: »Hvis du ikke ærer dit kald, vil Gud holde dig ansvarlig for dem, som du måske kunne have frelst, hvis du havde gjort din pligt«. Hvis vi respekterer vort kald på dette grundlag, må vi hellere være veludrustede med nogle virkningsfulde midler til at undgå fejltagelser.

For nogen tid siden sagde en 64-årig mand: »Hvis jeg for 40 år siden havde vidst, hvad jeg nu ved, ville jeg have levet mit liv på en anden måde«. Han sagde: »Jeg ville ønske, jeg kunne leve

mit liv om igen«. Men hvis selv Judas, den gang han planlagde forræderiet, havde vidst, hvad han vidste umiddelbart, for han tog livet af sig, ville han måske også have handlet anderledes. »Forudseenhed« har langt større værdi end det beslægtede »at være bagklog«.

Et af de inspirerende træk i Mesterens liv var, at han ikke var nødt til at begå en eneste synd for at finde ud af, hvad der var forkert. Der er nogle mennesker, som personlig må gøre hver eneste fejltagelse. Det vil ikke hjælpe os meget, når vi står ved dommens dag og siger: »Jeg ville ønske, jeg kunne leve mit liv om igen«. Selv »gråd og tænders gnidsel« vil kun gavne os lidt. Vi kan ikke leve vort liv igen. Livet tillader ingen indstuderinger. Vi kan ikke holde prøver på fødslen eller doden eller succes'en. Men vi kan hjælpe os selv ved den simple proces at »se fremad« og »prøve på forhånd« med hensyn til de mulige forkerte ting, medens de endnu er på tankestadiet.

Forrhæderi af enhver grad er en frygtelig ting, men det er tankeleshed også, og det er udygtighed også, og det er lathed også, og det samme er enhver anden egenskab, hvorved evige velsigelser går tabt. Det kunne måske derfor være meget nyttigt selv at være på vagt imod mulige fejltagelser ved af og til at se ind i os selv og spørge med disciplenes søgende spørgsmål: »Det er dog vel ikke mig, Herre?«.

Sterling W. Sill.

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Opstandelse siden vor Herres opstandelse.

Spørgsmål:

Vi ved, at der var en opstandelse på den tid, Frelseren stod op fra graven, og at der vil blive en ved hans andet komme. Jeg kan ikke finde noget bevis i skrifterne, der viser, at der stadig findes en opstandelse. Hvorledes forklarer vi den kendsgerning, at Moroni, Peter, Jakob og Johannes er opstandne væsener, som kom til Profeten Joseph Smith? Skriften taler om, at den første opstandelse vil være ved Kristi andet komme. Dette betyder naturligvis første opstandelse for os, da der har været en opstandelse for dem, der var værdige og som levede før vor Herres komme.

Svar:

Det er sandt, at der kunne ikke være nogen opstandelse forud for vor Herres opstandelse, for, som Paulus har udtrykt det, blev Frelseren førstegrøden af de hensovede. Han holdt opstandelsens nøgler, og gennem hans barmhjertighed er opstandelsen en fri gave til alle, »for ligesom alle dør i Adam, skal alle levendegøres i Kristus.«

Der er adskillige bestemte pro-

fetier mel hensyn til opstandelsen anført i Bibelen, men de fleste af dem er ikke tidsbestemte. Herren åbenbarede for Esajas de dødes opstandelse til udødelighed, også til Ezekiel, Daniel og andre, men de fleste af disse skriftsteder er ubestemte med hensyn til tidspunktet. Nogle af de tydeligste åbenbaringer findes i Mormons Bog og, i vor tid, i Lære og Pagter. I samtalen med Martha lige før Lazarus's opvækkelse fremsatte Herren en af de mest betydningsfulde udtalelser om opstandelsen med en bestemt forsikring om dens virkelighed med følgende ord:

»Jeg er opstandelsen og livet; den, som tror på mig, skal leve, om han end dør.

»Og enhver, som lever og tror på mig, skal i al evighed ikke dø. Tror du det?« (*Johs. 11:25-26*).

Til jøderne forkyndte han den altomfattende opstandelse med følgende ord:

»Sandelig, sandelig siger jeg eder, den, som hører mit ord og tror ham, som sendte mig, han har et evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet.

Sandelig, sandelig siger jeg eder, den time kommer, ja, er nu, da de døde skal høre Guds Sons rost, og de, som hører den, skal leve.

Thi ligesom Faderen har liv i sig selv, således har han også givet Sønnen at have liv i sig selv.

Og han har givet ham magt til at holde dom, fordi han er Menneskeson.

Undres ikke herover! thi den time kommer, da alle, som er i gravene, skal høre hans rost,

og de skal gå frem: de, som har gjort det gode, for at opstå til liv, men de, som har ovet det onde, for at opstå til dom.« (*Johs. 5:24-29*).

Johannes, som for sit syn fik åbnet de store begivenheder, der hører til denne verdens historie, Kristi komme som kongernes Konge og den altomfattende opstandelse, har berettet følgende:

»Og jeg så de døde, store og små, stå foran tronen, og bøger blev åbnet; og endnu en bog blev åbnet: Livets bog; og de døde blev dømt ud fra det, der stod skrevet i bøgerne, efter deres gerninger.

Og havet gav de døde tilbage, som var i det, og døden og dødsriget gav de døde tilbage, som var i dem; og de blev dømt, hver efter sine gerninger.

Og døden og dødsriget blev kastet i ildsoen. Dette er den anden død: ildsoen.« (*Åbenb. 20: 12-14*).

Alt dette anfores, for vi går over til at betragte det foreliggende spørgsmål. Grunden er den, at der er mange, som benægter den altomfattende opstandelse og lærer folk, at de onde skal til-

intelgores og ophøre at eksistere, hvad der er en lære, som ikke stemmer med profetierne i skriften. Frelseren fremhævede i sin udtalelse, at alle skulle komme frem, de retfærdige for at modtage hans riges velsignelser og de onde for at blive straffet for deres oprør. Vi kan være sikre på, at Herren i sin barmhjertighed vil gøre det bedste, der kan gores, for alle. Nogle vil fortjene ophøjelse, andre straf, indtil de har betalt til »sidste hvid«. Ophøjelsen vil blive givet til dem, som har holdt budene og har været trofaste mod enhver pagt og forpligtelse, hvorpå ophøjelsen beror. Andre vil få tildelt en sådan grad af herlighed eller mangel på den, som er i overensstemmelse med de gerninger, de har udført i kødet. Men vor Evige Faders og hans søn Jesu Kristi barmhjertighed vil give hele menneskeheden, undtagen de, som har fornægtet den Helligånd, efter at de har modtaget velsignelserne, et sted, hvor han vil gøre dem netop så lykkelige, som han kan, i det terrestriale, det telestiale eller et andet sted, der passer til deres tilstand og evner.

Opstandelsen på vor Herres tid bragte frem fra døden alle dem, som havde vist sig værdige ved at holde hans bud. Profeten Abinadi har givet os en klar udtalelse angående disse med følgende ord:

»Thi var det ikke for den forløsning, han har gjort for sit folk, og som var beredt fra verdens begyndelse; ja, jeg siger jer, var det ikke for dette, da måtte alle mennesker omkomme.

Men se, dødens bånd skal sønder rives, og Sønnen regerer og har magt over de døde; derfor tilvejebringer han de dødes opstandelse.

Og der kommer en opstandelse, ja en opstandelse for dem, som har været, som er og som vil blive lige til Kristi opstandelse; thi således skal han kaldes.

Og alle profeterne og alle, der har troet på deres ord og alle, som har holdt Guds bud, skal komme frem i den første opstandelse; derfor er de den første opstandelse.

De oprejses for at bo hos Gud, som har forløst dem; således ejer de det evige liv gennem Kristus, som har brudt dødens bånd.

Og det er dem, der har del i den første opstandelse, og det er dem, der er døde i uvidenhed, før Kristus kom, eftersom frelse ikke blev forkyndt for dem. Og således forløser Herren disse, og de har del i den første opstandelse eller har evigt liv; thi de er genløst af Herren.

Små børn ejer ligeledes det evige liv.

Men frygt og skælv for Gud, for I bør skælve; thi Herren forløser ikke sådanne, som strider imod ham og dør i synd, og alle, der er omkommet i synd lige siden verdens begyndelse, og som forsættligt har stridt mod Gud, som har kendt Guds bud og ikke villet holde dem, det er dem, der ikke har del i den første opstandelse.« (*Mosiah 15:19-26*).

Johannes så i sit syn tiden for Kristi komme. Han kalder den den første opstandelse, fordi det er den første opstandelse for dem, som har levet og endnu vil

leve lige ned til Frelserens komme som kongernes Konge og herrenes Herre. Om disse skriver han:

»Salig og hellig er den, som har del i den første opstandelse! Dem har den anden død ingen magt over, men de skal være Guds og Kristi præster og være konger med ham i de tusinde år.« (*Åbenb. 20:6*).

Og således er opstandelsen, som der berettes i Lære og Pagter:

»Og de hellige, som er på jorden, og som lever, skal forvandles og borttrykkes for at møde ham.

Og de, der har sovet i gravene, skal komme frem, thi gravene skal åbnes, og selv de skal borttrykkes for at møde ham midt i himlens pille.

De er Kristi førstegrøde, de, som først skal nedstige med ham, og de, som er på jorden og i gravene, og som først optages til at møde ham. Og alt dette ved lyden af Guds engels basun.

Og efter dette skal endnu en engel basune, og dette er den anden basun. Da kommer forløsningen af dem, der tilhører Kristus ved hans tilkommelse, og som har fået deres del i det fængsel, som beredtes dem, så de kunne modtage evangeliet og blive dømt i lighed med mennesker i kødet.« (*L. & P. 88:96-99*).

Den sidste opstandelse, som er for dem, som er uværdige, vil komme ved slutningen af tusindårsriget eller slutningen af verden, for det er forkyndt, at selv de skal leve igen, men vil få tildelt deres egen plads i henhold til deres gerninger.

Efter denne forklaring kommer

vi til pointet i spørgsmålet. Hvorfor modtog Peter, Jakob, Johannes og Moroni opstandelsen, for lyden af Guds engels basun kaldte de døde til den første opstandelse? Spørgsmålet tager fejl ved at indbefatte Johannes sammen med de andre brødre. Johannes har ikke, således som vi forstår det, endnu modtaget opstandelsen, for det blev forjættet ham, at han skulle forblive indtil Kristi andet komme. Det simple svar i tilfældene Peter, Jakob, Moroni og måske andre er, at de blev kaldt frem, fordi der var vigtigt arbejde for dem at gøre som opstandne væsener. Herren har ret

til at kalde enhver sjæl frem efter døden uden at vente på den almindelige opstandelse, på et hvilket somhelst tidspunkt, hvis han har særligt arbejde for dem at gøre, som det var tilfældet med Peter, Jakob, Moroni og måske andre, som vi ikke har fået underretning om. Jesu Kristi magt viste sig i disse tilfælde, for han holder opstandelsens nøgler. Imidlertid må vi drage den slutning, at den almindelige opstandelse ikke foregår nu, thi eiërs kunne der ikke blive en opstandelsens morgen, når Frelseren kommer.

Joseph Fielding Smith.

Ord til eftertanke

*Når du i hverdagen vandre,
har du da Gud med på din vej,
har du lært at elske andre,
eller glemmer du Guds kald
til dig?*

*Du ved, du skal elske din næste,
det både i gerning og ord,
men husk du skal yde dit bedste,
om du vil vandre i Herrens spor.
Kathinka.*

Sang og musik i vor Kirke

Af søster Florence B. Thorup.

De sidste dages hellige har altid været et syngende folk. Nogle af deres største prædikener og budskaber er kommet gennem sang.

De sange, vi synger, siger, hvad vi er, og hvad vi tror. Tro og sorg, håb og mod, tillid og lydighed, glæde og taksigelse - alt dette kommer fra hjertet i en sang.

Herren selv hyldede musikkens magt, da Han i juli 1830, kun tre måneder efter at Kirken var organiseret, gav en åbenbaring gennem Profeten Joseph Smith, direkte til Emma Smith, en åbenbaring, som i uddrag lyder således:

»Du skal få til opgave at foretage et udvalg af åndelige sange, som det skal gives dig, hvilket er mig velbehageligt at have i min kirke.

Thi min sjæl fryder sig i hjertets sang, ja, de retfærdiges sang er som en bøn til mig, og den skal besvares med velsignelser på deres hoveder..... Sandelig, sandelig siger jeg dig, at dette er min røst til alle.«

Ved mange af vore møder er vor sang ikke en bon til vor himmelske Fader. Mange folk synger slet ikke. Vi bekymrer os ikke om vor stemme, når vi beder til Ham - heller ikke skulle vi være bange for at synge vor pris til Ham. Vi har ikke allesammen smukke solostemmer, men vi skulle alle komme til kirken med et taknemmeligt hjerte og synge sammen, de smukke sange, som bringer glæde og fred til vort hjerte, og Herren vil holde sit løfte med en velsignelse over vort hoved.

De præsiderende funktionærer og andre, som sidder på forhøjningen foran forsamlingen, bør sætte et godt eksempel for folk og synge og vise begejstring og glæde i deres sang. Mange gange ser mellemmene i forsamlingen en række folk foran sig på forhøjningen, som ikke tager del i sangen - jeg gad vide, om de nogensinde tænker: »Hvis de ikke synger, hvorfor skal jeg så?« Det var altid en stor glæde for mig, da jeg var grensorganist, at være nær nok ved præstedømmet på forhøjningen til at høre dem synge de dybe baspartier i vore sange - for mig var det tegn på styrke og magt og bidrog i høj grad til sangenes skønhed.

Det er også et stort privilegium at synge i koret. Herren vil vel-

signe de folk, som giver deres tid og talenter til at lære og til at synge sange til Hans pris. Det talent at kunne synge er en gave fra Ham. Andre musikinstrumenter må vi købe - men den menneskelige stemme er et instrument, som vi har fået som gave - Gud skabte det, ikke mennesket. Hvilken skøn måde at takke Gud for denne vidunderlige gave, at synge Hans sange og bidrage så meget til vore nadvermoders åndelighed.

Forsamlingssangen mangler sommetider interesse og begejstring. De fleste af vore sange synges i for langsomt tempo.

Jeg kan ikke stærkt nok indprente nødvendigheden af, at sanglederen og organisten arbejder sammen. En øvelse en gang om ugen, måske efter søndagsskolen, for at øve forsamlingssangene til den følgende søndags moder. En organist må kende sangene godt nok til at følge sanglederens tempo. Hvad er det korrekte tempo eller hurtighed for en sang? Sanglederen bør være godt kendt med ordene og budskabet i sangen. En glad sang bør have et glad tempo, f. eks. ville vi mon synge »Der er solskin i min sjæl i dag« lige så langsomt som »Nærmere Gud til dig«? Vi skulle ikke synge »Fremad, Herrens stridsmænd« i samme stil eller tempo som »Forbliv hos mig«. Alle vore sange bør synges med værdighed og ærbødighed - men altid med et liv, som kan give åndelig opløftning.

Til hjælp for nye sangledere og organister bringer vi følgende tegninger af rytmen og takten i de forskellige sange. Den pågæl-

dende takt er angivet foran hver sang i sangbogen. Sanglederen bør øve sig foran et spejl, indtil han kan lede musikken med lethed, og dog med myndighed og styrke. Og så skal han arbejde sammen med organisten som et team i kærlighed og enighed, på den måde vil forsamlingssangen snart forbedres.

Må vi synge vore sange med ny hengivenhed og begejstring, så de kan bidrage til vore moders skønhed - skabe inspiration og lade folk føle, at det er et privilegium og en velsignelse at synge.

Søster Florence B. Thorup.

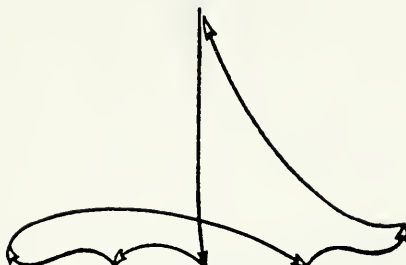
Fig. 1: Viser taktstokken som en forlængelse af armen.

Fig. 2

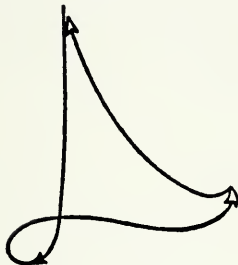
2/2, 2/4, $\text{\textcircled{C}}$ samt hurtig
6/8 og 6/4 takt

Fig. 5

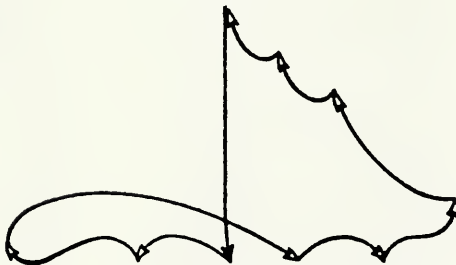
6/4 og 6/8 takt
langsomt tempo

Fig. 3

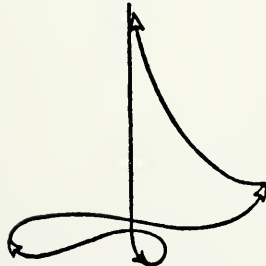
3/2, 3/4 eller 3/8 takt

Fig. 6

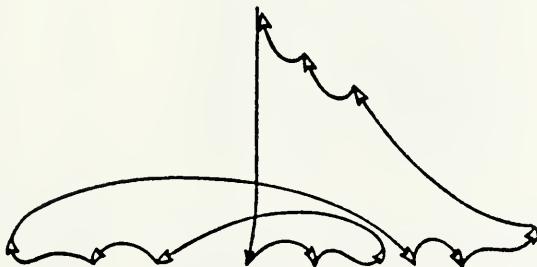
9/8 takt

Fig. 4

4/2, 4/4, 4/8 takt

Fig. 7

12/8 takt

Tre nye assistenter

TIL DE TOLV APOSTLE

Ved Generalkonferencen i Salt Lake City blev der lørdag den 8. oktober beskikket tre nye assistenter til De Tolv Apostles Råd, nemlig præsident *Nathan Eldon Tanner* fra Calgary, Alberta, Canada, præsident *Franklin D. Richards* fra Ogden, Utah, og præsident *Theodore M. Burton* fra Salt Lake City, Utah. Der er nu 11 assistenter til De Tolv Apostle.

Nathan Eldon Tanner

Præsident *Tanner* er født i Salt Lake City, Utah, den 9. maj 1898, men har boet i Canada, siden han var tre år gammel. Han har været præsident for Edmonton ward, biskop i Cardston 1. ward og var medlem af East Leth-

bridge Stavs Højråd, da han i november 1953 blev kaldet som den første præsident for den nylig oprettede Calgary Stav.

Han begyndte sin løbebane som skolelærer og blev overhoved for skolerne i Cardston i 1928, hvilken stilling han havde, indtil han i 1935 blev valgt ind i Albertas lovgivende forsamling. Han var også medlem af Cardston byråd. I den lovgivende forsamling fungerede han som speaker og blev senere udnævnt til minister for land- og minevæsen i provinsen Albertas kabinet. I denne stilling var han den, der stort set skabte regeringens oliepolitik, et program, som har bidraget til provinsens rigdom. Han trak sig i 1952 tilbage fra politik og gik ind i forretningslivet som præsident for Merrill Petroleums-selskab og direktør for Dominion Bank of Calgary. Han har også været præsident for Trans-Canadian Pipe Line, og han har været en af organisatorerne i det store olielednings-selskab, som fører olie og benzin fra det rige Alberta til de østlige markeder i Montreal og Toronto. Han har trukket sig tilbage fra disse stillinger og blev fornylig udnævnt til præsident for det canadiske olie-forbund og til medlem af guvernørbestyrelsen for Albertas Universitet.

Præsident Tanner blev den 20. december 1919 viet til Sara Isabelle Merrill fra Hill Spring, Alberta. De har fire døtre.

Franklin D. Richards

Præsident *Richards* har præsideret over missionen i de nordvestlige stater med hovedkvarter i Portland, Oregon, i det sidste år. Hans kald til de nordvestlige stater bragte ham til et sted, som han var velkendt med, idet han har været assisterende kommissær for Federal Housing Administration (en regeringsinstitution, oprettet i 1935, der som formål har dels at skabe et forsikrings-system, der skal sikre låneinstitutioner mod tab ved lån til ombygninger og reparation af ejendomme og dels at forbedre boligstandarden) for de 11 vestlige stater i syv år. Fra 1947 til 1952 var han F.H.A.s kommissær i Washington, DC, og fra 1934 til 1941 Utahs statsdirektør for F.H.A.

Præsident *Richards* er født i Ogden, Utah, den 17. november

1900 og blev den 11. august 1923 viet til Helen Kearnes. De har to sønner og to døtre.

Han har været praktiserende sagfører i Salt Lake City, Utah, fra 1923, indtil han blev kaldet som Utahs direktør for F.H.A. i 1934. Fra 1952, til han blev kaldet som missionspræsident, har han beskæftiget sig med låne- og bankvæsen i Washington, DC, New York og Salt Lake City.

Theodore M. Burton

Præsident *Burton* vendte for to måneder siden tilbage fra Frankfurt a/Main og Stuttgart, hvor han i mere end tre år har præsideret som missionspræsident. Siden 1943 har han været ved Utah State University, først som assisterende professor og siden som professor i kemi. Før den tid underviste han i kemi, fysik og matematik ved Carbon Junior College i Price, Utah. Fra 1932 til 1934 var han Salt Lake Citys assisterende stadsbakteriolog og har siden haft forskellige stillinger in-

denfor den kemiske videnskab, både i Amerika og andre lande, bl. a. Østrig og Tyskland.

Præsident Burton er født den 27. marts 1907 i Salt Lake City, Utah, og viedes den 23. februar 1933 til Minnie Susan Preece. De har en søn, Robert Preece Burton.

For præsident Burton i 1957 blev kaldet som præsident for

den vesttyske mission, var han præsident for højpræsternes kvorum i East Cache Stav. I årene 1927-30 var han missionær i den schweizisk-tyske mission, og han har også tjent som biskop i Cache 4. ward og har altid været aktiv som lærer og leder i Kirkens organisationer og i spejderbevægelsen.

(Fra *Deseret News*).

Skandinavisk konference i Salt Lake City

Traditionen tro afholdtes den halvårlige skandinaviske konference umiddelbart efter generalkonferencens afsluttende møde søndag eftermiddag den 9. oktober. Mødet blev afholdt i Assembly Hall på selve Tempelpladsen.

Konferencen var denne gang under Den norske Organisations ledelse, og dens præsident Arne P. Hauan ledede mødet, som begyndte præcis kl. 16,30. Det kendte og dygtige mandskor, Scandia Male Chorus, medvirkede med dejlig sang og musik. Korets dirigent, Kenly Whitelock, og Peter Olsen, tidligere Esbjerg, sang duet. Senere sang koret »Den store hvide flok« med Roy Samuelsen som solist.

Talerne fra de tre skandinaviske lande var: Biskop Orson B. West, der repræsenterede Den danske Organisation, ældste Ernest Eklof, der repræsenterede Den svenske Organisation, og Biskop John Lange-land, der repræsenterede Den norske Organisation.

Aftenens hovedtaler var ældste Alma Sonne, tidligere præsident for Den europæiske Mission, der fremdrog minder fra sine rejser i Norden. Præsident Sonne er af dansk afstamning, idet begge hans forældre kom fra Danmark.

Scandia Male Chorus, hvis præsident er William Ø. Pedersen, tidligere København, afsluttede mødet med »Kom, hellige«, arrangeret af Tabernakelkorets tidligere dirigent, J. Spencer Cornwall. Denne sang griber jo altid de sidste dages hellige.

Før og efter mødet opfriskedes gamle minder og gamle bekendtskaber, og de tre skandinaviske sprog hortes hyppigt på den historiske og skønne Tempelplads. Der er en vis stemning og atmosfære, når de tre skandinaviske brodrefolk kommer sammen. De tre sprog er naturligvis noget forskellige, men de tre folk er knyttet sammen med historiske bånd og naturligvis først og fremmest med det gen-givne evangelium, som er den fællesnævner, der samler dem.

Blandt tidligere danske missionspræsidenter sås Edward H. Sorensen, Junius M. Sorensen og Holger P. Petersen, som altid overværer

de skandinaviske konferencer. Tidligere missionspræsident Holger M. Larsen var ikke tilstede denne gang, da han måtte holde sengen på grund af et færdselsuheld for nogen tid siden.

Danske søskende i Salt Lake City og Utah sender de kærligste hilsener hjem til vore kære medsøskende i Danmark. Vi tænker ofte på dem og beder Gud velsigne Den danske Mission. O. B. W.

Kendt og agtet dansker fylder år

En kendt og agtet dansker i Salt Lake City, søster Ane Margrethe Jensen, fejrede sin 87 års fødselsdag den 11. september. Fødselaren blev født den 11. september 1873 i Mastrup ved Grenaa. Den 16. april 1900 blev hun gift med Niels Jensen, med hvem hun levede et langt og lykkeligt ægteskab, indtil broder Jensens død for et par år siden.

Søster Jensen blev døbt i året 1904 i Aarhus, hvor hun og hendes mand boede, til de emigrerede til Amerika i midten af tyverne. Forøvrigt var broder og søster Jensen de første, der blev døbt i den nye døbefont i kirken i Borupsgade i Aarhus. Søster Jensen fik et vidnesbyrd om Kirkens sandhed, første gang hun horte en missionær tale. Adam L. Petersen talte om helbredelsens gave, som søster Jensen havde prøvet at finde en forklaring på, men uden held. Her hørte hun denne gave omtalt og var med det samme klar over, at hun havde fundet den kostelige perle, vi kalder sandheden. Inden længe blev hun og hendes mand døbt og blev hurtigt trofaste og fremtrædende medlemmer af Aarhus gren. Søster Jensen har lige siden da omfattet Kirken med den største kærlighed og hengivenhed, og hun har ved utallige lejligheder båret vidnesbyrd om dens guddommelighed. Fødselaren virkede som præsidentinde for Den kvindelige Hjælpeforening i Aarhus i samfulde 13 år og ovede i denne egenskab megen indflydelse i grenens liv.

Søster Jensen har tre døtre, som alle er trofaste og oprigtige medlemmer af Kirken. Paula Jensen vil være kendt af mange medlemmer i Danmark fra sin missionstid lige efter sidste verdenskrigs afslutning. Frida Marz, den næstældste datter, er også bosiddende i Salt Lake City, hvor hun og hendes mand er aktive medlemmer af Kirken. Den yngste datter Asta bor i Ogden, hvor hun er gift med Claude Malan, der virkede som missionær i Danmark i tyverne. Broder og søster Malan har haft to sønner på mission i Danmark i de senere år.

Det er en fornøjelse at besøge søster Jensen i hendes hyggelige og velholdte hjem, hvor hun bor sammen med datteren Paula. Søster Jensen savner een ting meget, og det er hendes gode og trofaste mand; når hun taler om ham, får hun tårer i øjnene og siger med overbevisning i stemmen: »Det var den bedste mand på jorden«.

Må Gud velsigne søster Jensen og hendes familie i fremtiden ønsker alle danske i Salt Lake City.

Orson B. West.

Konference på Færøerne

Den 10. og 11. september afholdtes der konference på Færøerne.

Konferencen begyndte lørdag den 10. september med en dejlig fest med spisning, sang og lege, og alle havde en god tid sammen.

Det første møde om søndagen var et præstedømsmøde kl. 10. Ældste Keith Sorensen holdt en tale om »Præstedømmets funktion«. Derefter diskuteredes, hvorledes Kirken kan få fremgang på Færøerne. Alle besluttede at gøre deres bedste for at hjælpe Kirken fremad.

Kl. 14 mødtes vi igen til søndagsskole. Vi begyndte med at synge »I dag skinner solen«, hvad den ikke havde gjort hele dagen, men lige midt under sangen kom den frem og skinnede resten af dagen - det er forbausende, hvad der kan udføres med lidt begejstret sang! Efter bon

holdt søster Sonja Thorgeirsson en tale, hvorefter søster Gertrud Ørvarodd sang en dejlig solo »I haven«. Søster Thomasia Ørvarodd talte dernæst til os, og så havde vi et vidnesbyrdsmoder. Selv om der kun var 13 tilstede, og salen var ganske lille, sad de fleste (som sædvanligt!) på bageste række.

Om aftenen kl. 19 var der nadvermøde. Der var taler af broder Torleiv Thorgeirsson, broder Oddvaldur Ørvarodd, søster Johanne Sjøstein og ældste Dean Lybbert.

Alle havde en god tid og nød hinandens selskab. Det var opbyggende for alle at være sammen igen. Som Profeten Joseph Smith engang sagde: »Det er dejligt at være, hvor de hellige er«.

Tilstede ved nadvermødet 16.

Ældsterne *Dean Lybbert*
og *Keith F. Sorensen*.

Kvindelig HJÆLPEFORENING

ODENSE

Lordag den 27 august afholdt Kvindelig Hjelpeforening i Odense en dejlig bazar, hvortil var modt gæster fra Svendborg og Fredericia. Aftenen blev indledt af præsidentinden, søster Esther Klokke Hansen, hvorefter forsamlingen sang »Vi glædes og frydes«, og søster Gertrud Larsen holdt bon. Grenspræsidenten holdt en kort tale, hvorefter tiden blev overgivet til søster Olesen, som ledede det fine underholdningsprogram, bestående af sange, sketches og musikstykker, udført af søskende fra både Odense og Fredericia. Efter underholdningen var der salg af håndarbejder og forfriskninger, og den dejlige aften sluttede med en dans. Slutsang »Pris Gud« og bon ved søster Lissi Jensen. Tilstede 67.

H. H.

Mandag den 26. septbr. holdt Kvindelig Hjelpeforening i Odense deres åbningsfest, hvortil 21 søstre var modt op, veloplagte efter ferien og parate til at tage fat på alle de ting, som skal foregå i den kommende vinter. Efter åbningsang og bon var der en velkomsttale af præsidentinden, søster Klokke Hansen, hvorefter søster Gertrud Larsen holdt en tale om Kvindelig Hjelpeforenings arbejde i den kommende sæson. Søster Lauridsen gav derefter en musikunderholdning, og til sidst talte søster Ane Jensen gode og manende ord til søstrene.

Derefter blev der serveret varm chokolade med kringle og æblekage, og aftenen sluttede med forskellige lege, ledet af søster Rig-mor Olesen.

En dejlig optakt til vinterens arbejde; meget forstået, men ved fælles initiativ og sammenhold er jeg sikker på, at Kvindelig Hjelpeforening går en fin sæson i møde. Må Gud hjælpe og styrke søstrene i den kommende tid.

H. H.

VEJLE

Mandag den 5. september fejrede Kvindelig Hjelpeforening i Vejle åbningsfest efter ferien. Der var 10 søstre tilstede.

Bordet var smukt pyntet i sensommerens farver. Vi begyndte festen med, at præsidentinden, søster Nathalie Hansen, bad velkommen og udtalte ønsket om, at vi måtte få en dejlig aften sammen. Vi sang »Han lever, vor Forløser stor«, og søster Anna Christensen åbnede med bon og velsignede maden. Derefter nød vi den veltillavede mad, som bestod af bajerske polser med kartoffelsalat og derefter jello og budding. Da vi var færdige med at spise, overgav søster Hansen tiden til de to kvindelige missionærer, søster Lois Christensen og søster Kirsten Hermansen. Søster Hermansen sang en solo, hvorefter søster Christensen holdt en tale om arbejdet i Kvindelig Hjelpeforening i Amerika. Bagefter legede vi, og søster Christensen

lærte os forskellige nye lege. Så sang søster Ursula Nørskov Rasmussen en solo, »Mer hellighed«, og søster Hermansen og søster Karen Nørskov Rasmussen sang en duet, »Der er en stund, da ro og fred«.

Der var en hyggelig og god stemning hele aftenen, og vi sluttede med sangen »I haven« og bøn ved søster Elisabeth Nielsen.

E. N.

Lørdag den 24. september afholdt Kvindelig Hjælpeforening i Vejle bazar. Der var 45 deltagere tilstede.

Præsidentinden, søster Nathalie Hansen, bød velkommen, og vi sang »Vi glædes og frydes«, hvorefter ældste Jens Kristoffersen åbnede med bøn.

Salen var omdannet til en lade, der var pyntet med kornneg og blomster; i laden stod et bord og nogle bænke, og der sad nogle søstre og sang »Marken er mejet«. Underholdningen bestod af en sangsolo ved søster Ursula Nørskov Rasmussen, »Jeg bærer med smil min byrde«, sang ved tre piger, »Nu falmer skoven trindt om land«, en sketch ved søster Ursula Nørskov Rasmussen og søster Britta Olesen, en duet ved søster Karen Nørskov Rasmussen og ældste Darrel G. Gamble, en sang ved Annette Olesen og Ella Sørensen, sang og musik ved søster Margrethe Tang og en sangsolo, »Pandeben«, ved søster Ursula Nørskov Rasmussen. Derefter blev tiden overgivet til Horsens og Fredericia, som underholdt med følgende program: Jørgen Leed fra Horsens citerede fra Storm P., og søster Anna Købek opførte en

sketch, broder Andersen, Fredericia, fortalte historier, og broder Blond spillede på harmonika.

Efter underholdningen sang vi »Guds Ånd som en ild«, og ældste Gamble holdt bøn og velsignede maden.

Vi gik så over til at sælge de forskellige håndarbejder og andre ting og ligeledes de lækre forfriskninger, som vi nød med velbehag.

Det var en dejlig aften, som sent vil glemmes. E. N.

AALBORG

Tirsdag den 27. september afholdt Kvindelig Hjælpeforening i Aalborg åbningsfest for den nye sæson.

Festen begyndte kl. 19,30, og efter at præsidentinden, søster Martha Falden, havde budt velkommen, sang vi »Vi glædes og frydes«, og søster Anna Madsen holdt bøn. Efter endnu en sang, »Der er en stund«, gik vi over til underholdningen.

Det var deltagerne selv, der måtte underholde, og vi havde både en alvorlig og fornøjelig tid sammen, idet det vekslede med Kirkens sange og musik, deklamationer og tale, sketches, historier, morsomme sange og musik. Kl. 20,30 gik vi til de smukt pyntede borde, hvor vi nød det lækre hjemmebakværk, æblekage og vand med citron, der først blev velsignet af broder Frode Madsen.

Efter forfriskningerne fortsatte underholdningen, og kl. ca. 22,15 sluttede vi med sangen »Pris Gud« og bøn ved distriktspræsident Borge Klitgaard, som kom tilstede hen på aftenen.

Alle var enige om, at det havde været en hyggelig og fornøjelig aften, hvor vi rigtig blev rystet sammen og opmuntret til at deltage i Kvindelig Hjælpeforenings møder.

Tilstede 31 med grenspræsidenten, broder Anton Falden, og 1. rådgiver, broder Frode Madsen, samt distriktspræsidenten, broder Borge Klitgaard. *M. F.*

AMAGER

Mandag den 3. oktober havde Kvindelig hjælpeforening indbudt alle søstre til en hyggeaften som indledning til sæsonen 1960-61. For selv om de nye lektiehefter endnu ikke er færdige, skal vi i den kommende tid have forskellige emner under diskussion ved moderne, indtil vi får de rigtige lektier.

Vi begyndte med lidt underholdning i konferencsalen. Søstre Meta Hansen og Grethe Jensen sang en duet, søster Grethe Francke Pedersen sang solo, og søster Kathinka Andersen oplæste små morsomme historier. Ind imellem sangene læste søster Irma Petersen først det smukke digt om templet, som broder Hans Mikkelsen har skrevet, og ud derfra opfordrede hun alle søstre til at gøre, hvad de kan, for at få alle til at forstå meningen med søsterforeningen, og især opfordrede de nye søstre til at møde op mandag aften, og til gennem forståelse og indbyrdes kærlighed at go-

re moderne så tiltrækkende som muligt.

Derefter bød præsidentinden, søster Karla Andersen, alle ind i Kvindelig Hjælpeforenings værelse, hvor et lækkert bord ventede. Mange fæde med hjemmebag og dejlige ostemadder så indbydende ud mellem blomster og levende lys, og der blev taget godt for sig af retterne, som blev spist til hybente.

Først talte søster Karla Andersen. Hun takkede dem, som var mødt, men var skuffet over ikke at se flere. Hun var især ked af, at så mange, som havde lovet at komme, svigtede. Men hun håbede, at de ville komme i fremtiden. Derefter talte vor grenspræsident om søstrenes arbejde, og tilsidst talte missionspræsident Thorup, som sammen med sin hustru og datter glædede os alle ved deres nærværelse.

Ved halvtitiden brød vi op fra denne rare aften, og bestyrelsen håber igennem sæsonen at få rigtig føling med alle søstre, så vore moder kan blive sådan besøgt, at vort lokale er for lille. Ingen, som ikke kommer til disse moder, ved, hvad de går glip af, og derfor kære søstre, slut op om os, vær med til at fremme Herrens værk, gå ikke glip af de lærdomme, som kan hostes hver mandag, og frem for alt, giv ikke afkald på det fællesskab, som vi nyder ved vore mandagsmoder. *I. P.*

Onsdag d. 21. sept. 1960 afholdt G.U.F. i Aarhus gren »hostfest«. Da vi mødtes kl 19.30 var G.U.F.-salen omdannet til et blomsterhav, alle efterårets blomster og farvestrålende lov udgjorde en skøn farvesymfoni sammen med kastanier og rønnebær samt et væld af nelliker. Præsidenten for G.U.F., broder Hans Hjort Nielsen bød alle hjertelig velkommen og udtalte ønsket om, at vi måtte få en god aften.

Vi indledte vort forprogram med sangen »Er Gud for os«, bøn ved søster Lilly Jensen og sangen »Bliver aftenskyggen lang«. Skriftstedet fik vi ved grenspræsidenten, broder Orla Rode Nielsen, og valgsproget ved søster Berthe Th. Lund.

Vi gik så over til underholdningsprogrammet, der bestod af et meget afvekslende program fra såvel junior-klassen som senior-klassen. Søster Ellen Hai Brock Petersen indsamlede allerførst de tilstedeværendes ure, hvorefter søstrene Gurli og Krista Nielsen indledte med at synge »Massa's in the cold ground«. Så fulgte slag i slag sketcher - oplæsning - recitation. De unge opførte en morsom sketch »Greven«, og søster Hanne Villaume læste med megen patos en humoristisk historie »En urolig nat«. Til afveksling fik vi legen »8 sko«, der blev udført under stor munterhed, og et klaver-

potpourri ved søster Ellen Jensen. De unge opførte nu sketchen »Billet til Surballe«, hvorefter seniorerne overtog programmet med »Avisen« ved søster Marie Christensen, som i al venskabelighed gav de forskellige et lille hip med på vejen. Broder Niels Hansen læste med ægte jysk lune en historie »Automobilen«. Så kom søster Hai Brock Petersen med en hat indeholdende vore ure, som vi først fik udleveret efter at have givet en nøjagtig beskrivelse af det, hvilket slet ikke er så let, som man tror; det erfarede vi i alle tilfælde. Så gik tæppet for 2 unge piger, Marianne og Hanne, der virtuost foredrog en munter vise, hvorefter der afholdtes en sjov spaghetti-konkurrence. Søster Lilly Jensen og søster Marie Christensen sang »Stars of the summer night«, og som sidste nummer på programmet optrådte søster Sofie Kristensen meget naturtro som skolelærerinde.

Der blev nu åbnet for salg af forfriskninger, som blev nydt ved de smukt pyntede borde i hyggeligt samvær.

Den i alle måder vellykkede fest sluttede med sangen »I skovens dybe stille ro« og bøn ved søster Bente Nielsen. Tilstede 36.

B. L.

ESBJERG

G.U.F. i Esbjerg havde den 17. september indbudt til en hyggelig hostfest i kirken i Rolfsgade. Mange flinke og dygtige unge mennesker gjorde et godt stykke arbejde for at lægge det hele godt til rette. Der var 34 unge mennesker, som havde meldt sig til at

være med, og da aftenen kom, var alle mødt op. Festen startede kl. 19,30.

Vi indledte med sangen »Skal vi svigte vore pagter?« og bøn ved broder Svend Aage Secher, Kolding.

Herefter begyndte vi med en afdeling moderne danse, og der var stor tilslutning til dette, idet næsten alle var på dansegulvet fra begyndelsen. Kl. ca. 20 fik vi besøg af to af kirkens gode venner, hr. Amunsen og fru Stokholm. Den første ledede os i en række morsomme folkedanse, medens fru Stokholm var en dygtig pianist for os. Ind imellem var der enkelte moderne danse til gramfon.

Kl. 21 gik vi nedenunder til et lækkert smorrebrødsbord, hvor alle fik deres sult stillet. En omgang dans kan nok give god appetit. Ved bordet havde man meget morskab af en lille spøg med en række uforberedte 1-minutstaller, og der fremkom meget morsomt om flyvende tallerkener, stovvask og flere andre ting.

Nu blev der tid til en lille omgang folkedans igen, afvekslende med moderne dans efter gramfon. Tiden gik alt for hurtigt, men dejligt havde vi det alle. Da klokken blev 23,15 sluttede vi med sangen »Fred hviler over land og by«, og broder Poul Erik Buur Knudsen sluttede med bøn.

Så hjalp vi alle hinanden med

at rydde op overalt, hvor vi havde været, og kl. 23,45 kunne alle forlade kirken med god samvittighed og glæde over, at alt var forløbet så godt for os.

K. B.

HORSENS

Onsdag den 7. september afholdt G.U.F. i Horsens høstfest.

Soskende og venner fra Vejle og Fredericia havde glædet os med at komme og bidrog med et festligt underholdningsprogram.

Festen åbnedes med sangen »Fader kær, vi priser dig«, hvorefter broder Hans Sørensen, Vejle, åbnede med bøn. G.U.F.s valg-sprog blev givet ved søster Britta Olesen, Vejle, og herefter blev tiden overgivet til de tre grene, som underholdt med forskellige sketches, oplæsning og musik- og sangnumre. Selv om det var en munter aften, kunne man virkelig føle, at Herrens Ånd var iblandt os. Søster Nathalie Hansen, Vejle, sluttede med bøn.

Efter underholdningen var der også tid til en lille svingom og lejlighed til at købe forfriskninger.

Tilstede 78.

Vi vil gerne hermed sige rigtig mange tak til soskende og venner fra Vejle og Fredericia for den dejlige aften, de var med til at give os.

G.U.F. i Horsens.

SONDAGSSKOLEN

Andante LE ROY J. ROBERTSON

Nadververs for november:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

»Thi så ofte som I spiser dette brød og drikker kalcken, forkynder I Herrens død indtil han kommer«. (1. Kor. 11:26).

Søndagsskolesang for november 1960:

»Da Kristi Kirke ved Guds magt«. (Nr. 126 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for december 1960:

»Med undren stor«. (Nr. 19 i den nye sangbog).

Fire-side nyt

Som en fin optakt til vinterens fire-side aftener er det nye fire-side råd i Odense gået i stærk aktion, hvad der er blevet beviset ved de første to fire-side aftener i september måned. Efter nadvermodet mødte alle op i G.U.F.-salen, hvor et stort lejrball var stillet op med stole omkring. Efter at alle var samlet, begyndte en god underholdning, bestående af lejrballsange, guitar-spil, sketches og meget andet godt. Den ene aften blev der serveret smørrebrød, den anden polser med brød, og det er tanken, at der skal skabes større interesse for fire-side aftenerne, da nadvermodet jo slutter tidligt, og således skabes der en fin og god måde at slutte søndagen på.

Jeg er overbevist om, at bliver det ved, som det er begyndt, vil G.U.F.-salen snart blive for lille til disse arrangementer.

Som Franklin skrev:

»At være henvist til sine egne hjælpemidler er at blive kastet i skødet på lykken, thi da udfolder vore evner og kræfter sig på en måde, som vi ikke tidligere havde troet muligt«.

H. H.

KREDSLÆRERNES budskab

Den Helligånds gave.

Meddelelsen af den Helligånd udgør det fjerde princip i Evangeliet og den anden nødvendige ordinance. Medens således modtagelsen af den Helligånd er det sidste af Evangeliets fire principper, er den dog højdepunktet for den, der bliver medlem af Kristi Kirke. Den hellige ordinance er en naturlig følge af udviklingen af en levende tro på Gud, omvendelse fra synd og dåb ved nedsænkning til syndernes forladelse. To ting fuldkommes ved denne handling: 1) Vi bekræftes som medlemmer af Kirken, og 2) vi modtager den Helligånds gave. Denne bekræftelse er den rent officielle indtræden i Kristi Kirke. Den Helligånds gave bekræftes ved håndspåleggelse af dem, som har den rette myndighed.

Dåben er ikke fuldkommen alene ved nedsænkning i vand. Profeten understregede dette ved at sige, at man lige så godt kan »dobe« en sandsæk som ikke bekræfte et menneske og meddele ham den Helligånds gave ved håndspåleggelse. Dåben i vand betyder derfor intet, medmindre den efterfølges af bekræftelse, som indbefatter meddelelsen af den Helligånds gave. Den Helligånds gave giver Kirkens medlemmer ret til den Helligånds stadige følgeskab, - den er det tredje medlem af Guddommen. Retten til at nyde denne stadige glæde gives imidlertid kun til dem, som har fået kundskab

om sandheden, som er blevet bekræftet som medlemmer af Kirken og som lever værdigt. Den Helligånd trækker sig tilbage fra dem, som er ulydige, og som lever uretfærdigt.

Gennem den Helligånds gave modtager vi velsignelser, som vi ikke kan få fra nogen anden kilde. En af de vigtigste er den, at den leder os til al sandhed (*Joh. 16:13*). Den Helligånd er den største af alle lærere, fordi vi gennem denne store gave får den fuldstændige forståelse af Jesu lærdomme (*Joh. 14:26*). Et af den Helligånds gaves mest fremtrædende træk er, at vor hukommelse skærpes. Gennem denne gave forstås også de forbigangne og de nutidige profetier (*Joh. 16:13*). Profetierne gives også gennem den Helligånd.

Kun ved den Helligånds hjælp kan vi vidne om Jesu Kristi guddommelighed (*Joh. 15:26*). Intet menneske kan opnå evigt liv uden denne kundskab. Jesus sagde:

»Og dette er det evige liv, at de kender Dig, den eneste, sande Gud, og Jesus Kristus, som Du har udsendt« (*Joh. 17:3*).

Jesus betegnede den Helligånd som Trøstermanden. Gennem dens arbejde oplives, trøstes og overbevises vi. Den fjerner tvivlen og forøger vor forvisning. Gennem dens indflydelse får vi dømmekraftens og forståelsens ånd. Denne dyrebare gave er uundværlig til frelse.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Og atter siger jeg jer, lad enhver agte sin broder som sig selv.« (L. & P. 38:25).

Formål: At forstå den sande betydning af broderskab.

En ung pige bar en tung byrde i en kurv på ryggen. En, hun modte, spurgte, om byrden var tung, og om hun havde brug for hjælp. Idet den unge pige sænkede kurven lidt, svarede hun med et smil: »Nej, den er ikke tung, se ned i den, det er min broder.«

De fleste af vore sorger og bekymringer i dette liv ville forsvinde, hvis vi kunne lære den fundamentale evangeliesandhed, at vor næste og hele menneskeheden virkelig er vore brødre, og hvis vi kunne følge Frelserens formaning om at elske vor næste som os selv.

De vanskeligheder, meningsforskelle og stridigheder, som alfor ofte opstår i familien, mellem naboer og blandt verdens nationer, udvikler sig, fordi vi ikke er klar over og ikke anerkender princippet broderskab. Det centrale emne i Frelserens budskab er begrebet broderskab. Han vidste, at hvis vi blot kunne elske hverandre, ligesom vor Fader i himlen elsker os, så ville fred og god vilje herske overalt i verden. Paulus udtrykte dette i sit brev til galaterne, da han sagde: »..... tjen hverandre i kærlighed! Thi hele loven er opfyldt i et eneste bud, nemlig dette: Du skal elske din

næste som dig selv.« (Gal. 5:13-14).

Begrebet broderskab er et grundlæggende evangelieideal. Vi tror, at alle mennesker på jorden er vor himmelske Faders bogstavelige børn, og derfor er vi alle brødre og søstre. Hvis vi alle kunne forstå og bevare denne forståelse og kunne lære at elske hinanden, ville vore alvorlige problemer forsvinde, og vi ville lære den sande betydning af Frelserens udtalelse: »..... Sandelig siger jeg eder, hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre dér, har I gjort imod mig.« (Matt. 25:40).

Vor Herre formaner os i Lære og Pagter 38:25 til at agte vore brødre. Den, som agter en anden, forstår og respekterer ham og ser op til ham. Grundlaget for agtelse og respekt er forståelse. Det er en interessant kendsgerning, at vi ofte er mistænksomme og bange for dem, som vi ikke kender. Bekendtskab og forståelse kan imidlertid bringe kendskab til og påskønnelse af de dyder og gode egenskaber, de er i besiddelse af.

Der er en historie om to araberdrengene, som så en genstand bevæge sig henimod dem i horisonten. Fuldt af frygt sagde den ene til den anden: »Det er et vildt dyr. Kom, lad os gemme os i hulen der.« Da genstanden kom nærmere, udbrød en af drengene: »Det er ikke et vildt dyr, det er

en mand og vor fjende, lad os være parate til at slås.« Da manden kom nær nok til at blive genkendt, udbrod begge drengene med fryd i stemmen: »Det er ikke en fjende, det er vores broder!«

Hvis vi ville prøve flittigt på virkelig at blive kendt med dem, som vi misforstår eller ikke kan lide, ville vi utvivlsomt finde, at de har mange egenskaber, som vi kunne lære at agte og respektere. Jesus formanede os til at elske vore fjender. Skønt dette er overordentlig vanskeligt, bringer det tilfredsstillende belønninger.

Fulton Oursler sagde engang:

»At elske en fjende er en slags overdreven fornuft. Langt fra at være naivt eller tåbeligt, er det højdepunktet af oplyst egenkærlighed, hvis klogskab nærer legemets, sindets og sjælens velbefindende.«

Ånden i udøvelsen af broderskab bør begynde i hjemmet. Hvis vi gør en bevidst anstrengelse for

at forstå hinanden hjemme og udfører små hoflige og venlige handlinger, vil vi være et eksempel, som vil nå ud til vore naboer og til vore brødre og søstre overalt i verden. Paulus instruerede i sit brev til efeserne sine brødre: »..... vær gode mod hverandre og barmhjertige, så I tilgiver hverandre, ligesom Gud har tilgivet jer i Kristus.« (Efes. 4:32). Dette bør vi praktisere i vor familie- og vennekreds.

Vor pligt til at agte hinanden som brødre udtrykkes og sammenfattes på udmærket måde i følgende vers:

*Intet menneske er en ø,
intet menneske står alene,
hvert menneskes glæde er min
glæde, hvert menneskes sorg er
min sorg,
vi behøver hinanden,
så jeg vil forsvare
hvert menneske som min broder,
hvert menneske som min ven.*
(John Whitney).

INDSAT

Ældste Waldemar Jensen er blevet beskikket til den særlige opgave at rejse rundt i grenene i missionen og være grenspræsidenterne behjælpelig, især ved at tage sig af arbejdet med de passive medlemmer.

Ældste Jensen, der er fra Boise, Idaho, er født den 12. november 1894; i årene 1924-26 fuldførte han en mission i Danmark. Han ankom til Danmark på sin nuværende mission den 19. april 1960. — Vi beder Gud velsigne ældste Jensen i det ansvarsfulde kald, der er pålagt ham.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

NY UDGAVE AF

HVEM ER MORMONERNE?

Gordon B. Hinckley's bog HVEM ER MORMONERNE?, som har været udsolgt i flere år, er nu kommet i en ny, revideret og moderne udgave.

HVEM ER MORMONERNE? giver en kortfattet, men udtømmende og overskuelig skildring af Kirkens historie og oprettelse samt en gennemgang af dens organisation og arbejde i dag, og den egner sig derfor fortrinligt som gave til undersøgere og nye medlemmer, og er en udmærket håndbog for alle Kirkens medlemmer, som i den kan finde kortfattede svar på de fleste af de problemer, der kan opstå, når man skal besvare ikke-medlemmers spørgsmål om Kirken og dens historie.

Prisen er stadig kun **KR. 3,00**

og bogen kan bestilles ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive HVEM ER MORMONERNE?

Tre bøger i een

Vi har ladet indbinde et antal *Mormons Bog, Lære og Pagter* og *Den Kostelige Perle* i eet bind, i lækkert blødt, sort skind.

Prisen på denne smukke og praktiske bog, hvor man har de tre af Kirkens standardværker samlet, er kr. 42,00, og bogen kan bestilles ved indsendelse af beløbet på girokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive, hvad der ønskes.

Genealogisk materiale

Vi har ladet trykke nogle *halvcirkelformede anetavler*, beregnet til 10 generationer. Anetavlerne er foldet således, at de kan indsættes i mapper sammen med familiegruppeskemaer og andre gængse skemaer og ligger i praktiske plastikmapper. Prisen er kr. 6,50 pr. stk.

Til kladder og arbejdsbrug kan samme anetavle fås uden huller og forstærkning til indsætning i mapper. Prisen for denne udgave er kr. 5,50 pr. stk.

UDSALG: Danske *anetavler*, normal udforelse, udsælges til 5 øre pr. stk.

Alle Kirkens bøger, skemaer og andet materiale kan bestilles ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Men: *Husk altid på iat: nen at anføre hvad pengene er til*, også selv om De i forvejen har sendt brev med bestilling.

Grammofonplade med Tabernakelkoret

Som omtalt i juli nummeret, side 245, kan den berømte grammofonplade med »*The Battle Hymn of the Republic*«, sunget af Tabernakelkoret, akkompagneret af Philadelphia Symfoni-orkestret under ledelse af Eugene Ormandy, nu fås her i Danmark.

Da ældste Orlando N. Anderson, som hidtil har taget sig af bestillingerne, er blevet afløst og er rejst tilbage til Amerika, bedes bestillinger sendt direkte til *Nybro Radio, Vestergade 9, Aabenraa*, ved indsendelse af beløbet kr. 7,95, og pladen vil så omgående blive leveret.

Vi kan oplyse, at på bagsiden af pladen findes »*Londonderry Air*«, også sunget af Tabernakelkoret, så De får to dejlige sange på samme plade.

Brug pladen som gave til Deres venner og bekendte, det er en vidunderlig plade og en glimrende reklame for Kirken.

NB. Da alle grammofonplader fornylig er steget med kr. 1,00, er prisen desværre nu steget til kr. 7,95.

FØDSELSDAGE:

København Søndre Gren: Den 9. november fylder broder Bernhard West, Godthåbsvænget 6, 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 19. november fylder broder Paulus Elias Christensen, Absalonsgade 21 B, 70 år. Hjertelig til lykke!

Aarhus: Den 21. november fylder broder Arthur Haun 65 år. Hjertelig til lykke!

Odense: Den 28. november fylder søster Hansine Petersen Jensen 75 år. Hjertelig til lykke!

København Nordre Gren: Den 28. november fylder søster Ingeborg Sophie Jakobsen, Hornemannsgade 39, 75 år. Hjertelig til lykke!

Fredericia: Den 30. november fylder søster Christine Hansen 75 år. Hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Tim J. Malan*, viedes den 15. oktober i Logan Templet til Diane Bullock. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Broder og søster *Verner Sørensen*, tidligere Herning, sender fra deres hjem i Provo, Utah, de venligste hilsener

til alle søskende og venner, særlig til medlemmerne i Herning gren.

BRYLLUP

Vi bringer hermed et lidt forsinket billede af *Lis Kristeussen* og *Arne Foss Jensen*, som den 4. juni viedes i Alberta Templet.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt direkte til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend *ikke* originalfilm, men kun *aftryk*.

Døb:	Døbt af:	Håndspåleggelse:
København Nordre Gren:		
5. september: Torben Svendsen	Ældste Roger L. Olsen	Ældste Robert G. Jensen
14. september: Tage Lysholdt-Rasmussen	Ældste Gary E. Dudley	Ældste Gary E. Dudley
Joan Diana Lysholdt-Rasmussen	Ældste Gary E. Dudley	Ældste Gary N. Sorensen
17. september: Ruth Berthine Nøddegaard Andersen	Ældste Lyle Oman	Ældste Dolan N. Sorensen
24. september: Maibriff Lysholdt- Rasmussen	Ældste Gary E. Dudley	Ældste Lloyd Larsen
Ea Diana Johansen	Ældste Gary E. Dudley	Ældste Lloyd Larsen
Ella Larsen	Ældste Dolan N. Sorensen	Ældste Lyle Oman
Kirsten Marie Christensen	Ældste Larry Knudsen	Ældste John Holton
Erik Vilhelm Humlegård Jensen	Ældste Hal Andersen	Ældste Norman Crump
Anna Erna Jensen	Ældste Norman Crump	Ældste Hal Andersen
Amager: 2. august:		
Ragnhild Gudrun Berg	Ældste Richard V. Pedersen	Ældste Richard V. Pedersen
2. september: Naia Rasmussen	Ældste Duane Smith	Ældste Farrell Larsen
3. september: Ragnhild Korsgaard	Ældste Clark Ostergaard	Ældste Martin Thorne
Verner Korsgaard	Ældste Martin Thorne	Ældste Clark Ostergaard
16. september: Marie Margaretha Karoline Olsen	Ældste Richard V. Pedersen	Ældste Richard V. Pedersen
København Søndre Gren:		
10. september: Ingeborg Katrine Kirstine Petersen	Ældste James W. Nielsen	Ældste John R. Larsen
21. september: Ove Juel Nielsen	Ældste John R. Larsen	Ældste James W. Nielsen
Ib Johan Johansen	Ældste John R. Larsen	Ældste James W. Nielsen
Aalborg: 20. september:		
Anna Elisabeth Nielsen Toft	Ældste Grant Taylor	Ældste Grant Taylor
22. september: Johanne Frida Oktavia Anna Olsen	Ældste Bjarne P. Olsen	Ældste Bjarne P. Olsen
23. september: Elise Mary Pedersen Solberg	Ældste Blaine R. Petersen	Ældste Gary N. Sorensen
Esbjerg: 21. september:		
Marie Graversen Kristensen	Ældste Paul B. Jensen	Ældste Paul B. Jensen
23. september: Ketty Thomsen Toff	Ældste Frank A. Poulsen	Ældste Gary E. Dudley
Svendborg: 3. september:		
Erik Simon	Ældste Ralph L. Hansen	Ældste Gordon Jensen

Døb:	Døbt af:	Håndspåleggelse af:
Odense: 20. september: Hans Hildur Olaf Christiansen Agnes Astrid Helene Christiansen Torben Ingemann Christiansen	Brøder Erling Ringmann Jensen Brøder Erling Ringmann Jensen Ældste James P. Leth	Ældste James P. Leth Ældste James P. Leth Ældste James P. Leth
Vejle: 10. september: Bodil Marie Lund Jørgensen	Ældste Gary N. Sorensen	Ældste Darrel Gamble
Randers: 17. september: Stig Øksenholdt Michaelsen Vagn Gyldenskjold Astrid Gyldenskjold	Ældste Christian Johansen Ældste Christian Johansen Ældste Christian Johansen	Ældste Christian Johansen Ældste Christian Johansen Ældste Christian Johansen
Aarhus: 23. september: Ulla Røll Larsen	Ældste Niel C. Anderson	Ældste Niel C. Anderson
Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Horsens: 28. august: Niels Anton Rasmussen Købæk	Præst	Brøder Ebbe Rosenkilde
Silkeborg: 4. september: Vagn Ole Darre	Lærer	Brøder Frode Holst Sørensen
Aarhus: 11. september: Hjalmar Nielsen Gert Illemann	Præst Diakon	Brøder Orla Rode Nielsen Brøder Orla Rode Nielsen
Herning: 11. september: Jens Peter Nielsen	Lærer	Brøder Henry M. Olsen
Odense: 4. september: Bjørn Ole Andersen 25. september: Georg Midvåg Jørgen Olesen Preben Albert Olesen	Diakon Præst Præst Præst	Brøder Børge Høvsgaard Brøder Chr. Kløkker Hansen Brøder Chr. Kløkker Hansen Brøder Chr. Kløkker Hansen
Svendborg: 18. september: Henning Ralf Joachim Chalas Erik Simon	Diakon Diakon	Ældste Charles W. Lamb Ældste Stanley Q. Johnson
Holstebro: 4. september: Peder Svenning Georgsen	Lærer	Ældste James Kjergaard
Aalborg: 3. oktober: Jørn Holm Bendtsen Niels Villy Pedersen Leif Børge Klitgaard	Præst Præst Præst	Brøder Chr. Holm Bendtsen Brøder Anton Falden Brøder Børge Klitgaard
Amager: 23. september: Verner Korsgaard	Diakon	Ældste Richard V. Pedersen

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
4. september: Charles Lauritz Christian Hansen	Diakon	Broder Bent Hall Mouritzen Broder Aage Francke Pedersen
Frode Eigil John Nielsen	Diakon	
København Nordre Gren:		
19. juni: Benny Arvid Lindén	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
3. juli: Holger Hans Christian Hansen Banke	Diakon	Broder Kai Lykkegaard Nielsen
11. september: Henning Bundgaard Bendt Arendt Bernhard Frederiksen	Diakon Diakon	Broder Arnold Køster Broder Finn Vest Nielsen
2. oktober: Poul Børge Andersen	Præst	Broder Felix Hasbo Broder Benny Arvid Lindén Broder Kai Lykkegaard Nielsen
Hans Billeskov Jansen Kurt Egon Corfitzen Nielsen	Præst Præst	Broder Arnold Køster Broder Knud Hentzen
Vagn Thorvald Røder Ole Victor	Lærer Lærer	

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Charles Hermansen	17. september	Holstebro	Hørsholm
James Lee Kjergaard	17. september	Holstebro	København
Dennis H. Iverson	17. september	Aalborg	Grenaa
Robert L. Clark	17. september	Frederikshavn	Viborg
Vagn-Oluf Andersen	17. september	Viborg	Frederikshavn
Bjarne P. Olsen	17. september	Odense	Aalborg
James Lee Kjergaard	25. september	København	Næstved
M. David Jensen	25. september	Næstved	Odense
Charles Lamb	25. september	Svendborg	Odense
Gordon Jensen	25. september	København	Svendborg
Fred Hunsaker	25. september	Skive	København
Lochiel Platter	25. september	København	Aalborg
Andrew Lassen	25. september	Aalborg	København
Richard Pagett	25. september	København	Skive
Kirsten Hermansen	25. september	København	Fredericia
E. Harry Boley	30. september	København	Kalundborg
Larry D. Knudsen	30. september	Kalundborg	Aarhus
Norman Crump	30. september	København	Esbjerg
Dennis Christensen	30. september	Nykøbing F.	Ringsted
Carl C. Wilberg	30. september	København	Ringsted
Paul Jensen	30. september	Esbjerg	Roskilde
Roger Stevenson	30. september	Roskilde	Glostrup
Donald Fordham	30. september	Aarhus	Nykøbing F.
Mack Jacobsen	8. oktober	Fredericia	København
Earl B. Meek	8. oktober	København	Silkeborg
Stewart Gudmundsen	8. oktober	Herning	Fredericia
Darrel G. Gamble	8. oktober	Vejle	Herning
Gary R. Christensen	8. oktober	Hillerød	Vejle
Jorgan J. Boyer	8. oktober	Silkeborg	Hillerød
Fred Hunsaker	8. oktober	København	Missionskontoret

MISSIONÆRANKOMSTER

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer ankommet til den danske mission:

22. september: *Anna Konnnernp Kristensen* fra Mesa, Arizona, beskikket til at arbejde på missionskontoret.

Marvin Wayne Jensen fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i Amager gren.

27. september: *Wayne Allan Jacobsen* fra Pico-River, California, beskikket til at arbejde i Glostrup.

Walter Leo Ekins fra Hinckley, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Roger Vernon Rasmussen fra La Verne, California, beskikket til at arbejde i København.

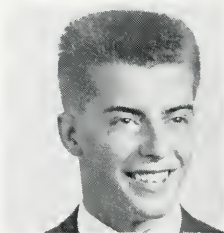
5. oktober: *James E. Hansen* fra Rupert, Idaho, beskikket til at arbejde i København.

Arthur R. Dowdle fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Eldon C. Golightly fra Preston, Idaho, beskikket til at arbejde i København.

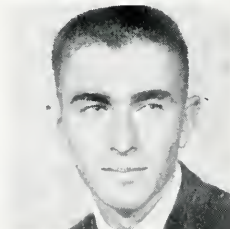
Anna K. Kristensen

Marvin W. Jensen

Wayne A. Jacobsen

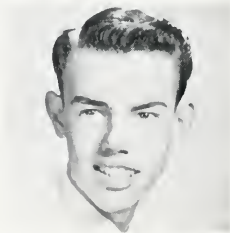
W. Leo Ekins

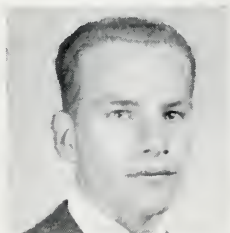
Roger V. Rasmussen

James E. Hansen

Arthur R. Dowdle

Eldon C. Golightly